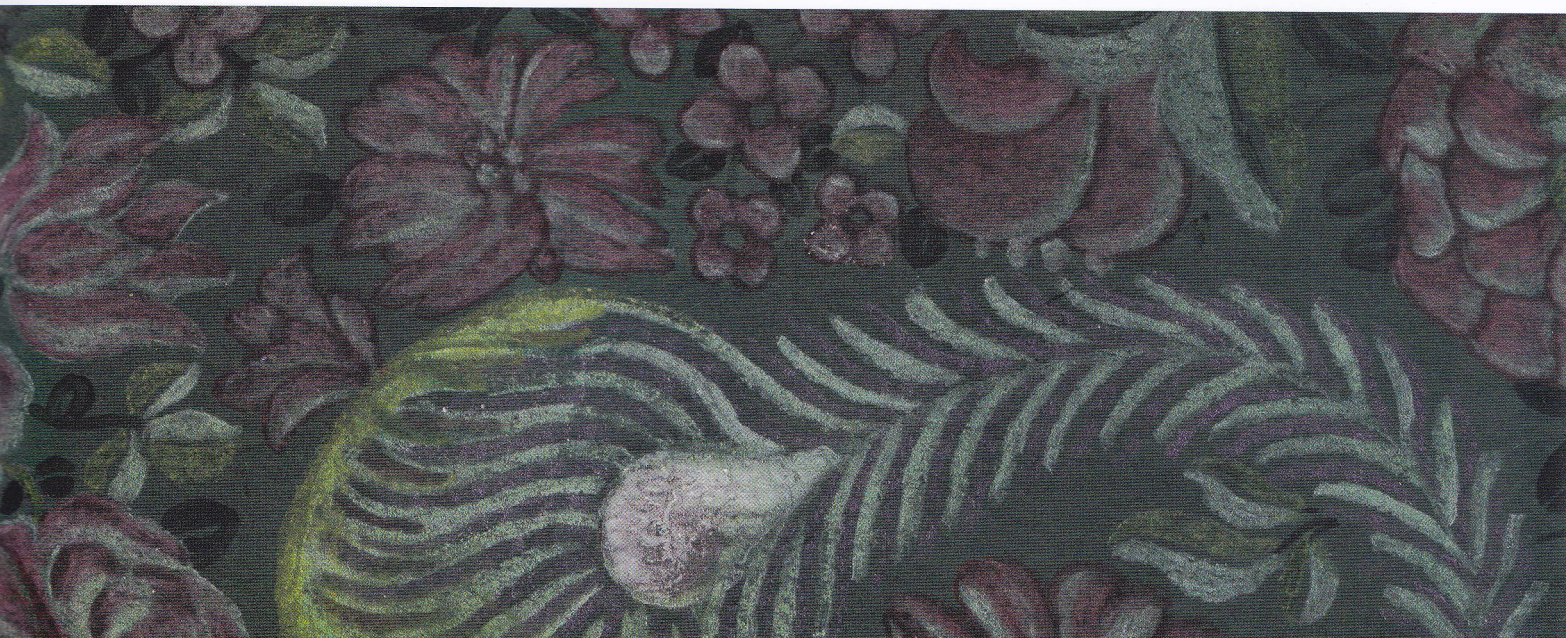

Cristina Andone

Bach și orga fermecată

Ilustrații de

Adriana Gheorghe, Sebastian Oprea și Thea Olteanu

Să-l cunoaștem pe Bach

Bach este spiridușul cel înțelept, a cărui muzică mulțumește cerurilor pentru darurile de zi cu zi: soare glorios, ploaie bună, vânt înviorător, nori protectori. Muncitor și gospodar, Bach are grijă de grădină, de livadă și, mai ales, de moara la care vin toți spiridușii din Pădurea Muzicală să ia făină perfectă și mălai serios. Nu-i atât de greu de găsit casa lui Bach. Trebuie doar să ajungem în Crângul Baroc și să ne ținem de drumul care se tot răsucește printre bolți de umbră.

În Poiana Morii, dincolo de niște perdele împletite de viță, se vede un nuc cu ramuri groase, înălțate ca niște brațe spre cer. La umbra lui e o cabană de bârne. Lângă ușă, pe o buturugă, scrie mare: *Bach*. Gata, copii, am ajuns!

– Mmm, ce miros divin! spune Sashi, un băiețel cu creștet blond. Nu știam că muzica poate fi atât de îmbietoare...

– E plăcinta cu mere pe care o pregătește Bach! îi explică Thea, sora lui mai mare.

Ei bine, da, muzica poate avea gust! Cel puțin dacă ar fi să-i dăm crezare lui Bach, care și-a brodat pe covorașul de la intrare „Poftă bună de muzică.“

— Am ajuns oare la timp? se întreabă Thea, puțin îngrijorată.

Și pe bună dreptate, pentru că lui Bach nu-i place să fie întrerupt din lucru. Pentru asta, trebuie să-i știm bine programul, ceea ce, să vă spun drept, nu-i deloc greu.

În fiecare dimineață, spiridușul nostru face cam aceleași lucruri: mai întâi exersează la orgă, apoi încălzește apa pentru supa de cartofi, pregătește mâncarea pentru bursucii care-l vor ajuta la treabă, sapă în grădina de zarzavat, udă livada, mai compune un concert la orgă și, când este chiar obosit, face o pauză și cântă la sticle împreună cu ariciul Sebastian. Ați încercat vreodată să puneți apă în câteva sticle și să suflați în fiecare? E tare amuzant! Sebastian face asta în fiecare zi de toamnă: după ce a cules cel puțin cinci mere grele și două gutui uriașe, se apleacă deasupra sticlelor și respiră din greu, încă resimțind efortul de a fi cel mai bun prieten al livezii. Nu e chiar muzică de orgă, dar e exact ce-i trebuie unui arici serios după o zi grea.

— Ați ajuns numai bine pentru o degustare de bunătați proaspăt scoase din cuptor. Sau din orgă..., ne spune Bach agale.

— Aș prefera să mergem pe firul mirosului de mere coapte, îi șoptește Sashi surorii lui. Și... să începem cu o plăcintă muzicală!

— Ajungem și acolo, le spune Bach. Mai întâi să așteptăm câteva clipe aici, la umbra nucului. Ariciul meu mai are de scris câteva rânduri în jurnalul lui de grădinar. Știți, nici lui nu prea îi place să fie întrerupt.

Da, și ariciul Sebastian are programul lui zilnic. Dimineața devreme adună ouăle făcute de găinile neglijente ba în gropile din curte, ba în tufișuri, ba sub frunzele desprinse din copacii bătrâni. Apoi curăță tuburile orgii, spală roșiile, scutură de praf partiturile muzicale, curăță cartofii, ia o mușcătură din para aproape cea mai arătoasă și îi duce lui Bach mărul care a câștigat concursul de frumusețe de la ora zece.

